

Relaas van een loslopende hond...

Waar krijg je als hond nog de kans om vrij door de natuur te banjeren. Zelfs uit de verre omgeving komen mijn soortgenoten naar de losloopgebieden in Bingelrade om daar gebruik te maken van deze unieke gelegenheid.

Wat is er mooier om af en toe te mogen rennen waar je wil, niet altijd met dat vervelende touw om je nek waar altijd aan getrokken wordt als je even kennis wil maken met een soortgenoot.

Lekker schijten in het koren of tussen de maïs, zonder dat je baas toekijkt en klaar staat om je drol op te rapen en te verpakken in een plastic zak. Of midden op de weg, net zoals dat paard dat er niet eens voor gaat zitten zoals ik, maar tijdens de draf zijn grote drol, wel tien keer groter dan de mijne, dumpst op het asfalt.

En de ruiter, hij stapt niet eens af om zijn paard, stilstaand en in alle rust, zijn ontlasting te gunnen, laat staan om de drol op te ruimen en mee te nemen in een plastic zak zoals mijn baas dat doet met mijn drol.

Dat is niet eerlijk, het paard is groot en ik ben klein, het ros is edel en ik ben maar een loslopende hond.

Cor Geilen

